

از سوی دیگر همیشه اختلافاتی در اروپا در مورد اولویت‌ها وجود داشته که می‌تواند مورد توجه ما قرار گیرد که البته باید تلاش زیادی برای بالابردن اولویت ایران در اروپا صورت بگیرد که کار سختی است. حتی شکاف‌های ناشی از بحران مالی در کشورهای که مشکلات بیشتر دارند می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند. همچنین می‌شود از رقابت‌های بین

مثبت یا منفی داشته باشد. اگر مانع آمریکا نباشد روابط ایران و اروپا می‌تواند به سطح بسیار بالایی ارتقا یابد. البته نباید نقش منفی برخی کشورهای عربی از جمله عربستان و نیز رژیم صهیونیستی را فراموش کرد.

سوال ششم: آیا ایران می‌تواند روی شکاف بین کشورهای اروپایی به عنوان یک ظرفیت حساب بکند؟

در یک سطح ارزشی و راهبردی، حتی به ناچار، یک انسجام و سیاست واحدی در اروپا هست و ما برای استفاده از شکاف‌ها

چون آنها وارد کننده بوده و در خصوص گاز به روسیه وابسته اند که از نقاط ضعف اروپا محسوب می‌شود و از سوی دیگر بسیاری معتقدند که بهترین و ارزانه‌ترین منبع انرژی برای اروپا، ایران است. از طرف دیگر ما هم می‌توانیم از این فرصت برای فروش منابع خود استفاده کنیم و عامل مهمی برای پایداری امنیتی هم خواهد بود. به همین دلایل اسرائیل و حتی روس‌ها با این موضوع موافق نیستند. انرژی یک ظرفیت بسیار خوب برای تعامل ایران و اروپاست که سود دو طرفه دارد.

قاجاق مواد مخدر و تروریسم هم از دیگر موارد مشترک است و افراط گرایی سلفی نیز می‌تواند به دلیل نزدیکی خاورمیانه به اروپا، زمینه‌های همکاری را ایجاد کند. همچنین اروپا به صورت سنتی دنبال نقش آفرینی در خاورمیانه بوده و ایران به عنوان یک کشور قدرتمند منطقه ای، می‌تواند بهترین شریک اروپا باشد. انچنان که دیدیم در کنفرانس ژنو در موضوع سوریه، بسیاری از کشورهای اروپایی موافق حضور ایران برای حل بحران بودند. ظرفیت بسیار مهم دیگر بازار گسترده ایران برای شرکتهای اروپایی است. اما به رغم این فرصت‌ها و ظرفیت‌ها، موانع و چالش‌هایی هم هست مثل حقوق بشر، سکولاریسم، لیبرالیسم و ارزشهایی که در سیاست خارجی اروپا مانع است و چالش بسیار مهم دیگر خود آمریکاست که نمی‌خواهد

اروپا در این رابطه خودمختاری داشته باشد. بنابراین روابط ایران و اروپا یک ضلع سوم به نام آمریکا دارد که به عنوان یک متغیر مداخله گر می‌تواند تا

در بحث اقتصادی ما باید از همه ظرفیت‌ها استفاده کنیم و دو جانبه، چند جانبه یا حتی با بلوک‌های درون اتحادیه می‌شود کانال‌های ارتباطی متعددی داشته باشیم و همه کانال‌ها را به سه کشور محدود نکنیم. از مهمترین شاخص‌های سیاست خارجی متوازن هم همین استفاده کردن از همه ظرفیت هاست.

قدرت‌های اروپایی مثل فرانسه، آلمان و انگلیس استفاده کرد که همواره رقابت‌هایی میان خود داشته اند.

سوال هفتم: با اینکه کشورهای یونان ایتالیا اسپانیا نروژ و اتریش تعامل گسترده‌ای در حوزه اقتصاد با ایران دارند، اما در مذاکرات هسته‌ای غایب هستند. دخیل کردن این کشورها آیا می‌تواند قدرت چانه‌زنی ایران را بالا ببرد؟

با توجه به گشایشی که از بعد از توافق ژنو ایجاد شده عادتاً نزدیکی ما به این کشورها

باید به لایه‌های پایین‌تر رجوع کنیم. اما اختلافاتی در تاکتیک‌های کشورهای اروپایی هم وجود دارد و هر کدام منافع ملی خود را دارند، اما اگر شرایط عادی باشد معمولاً منافع فردی خود را دنبال می‌کنند. همچنین می‌توان از رقابت‌های میان اروپایی استفاده کرد. چون در خود کشورها احزاب اروپاگرا و اروپاگریز و ملی‌گرا وجود دارند که ظرفیت‌هایی برای تامین منافع ما هستند.